Nr. 4. Kwiecień 1937. Rok I.

Przegląd Szachowy

ORGAN LWOWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: LWÓW, JABŁONOWSKICH 34a.

Prenumerata kwart. 1 zł. 50 gr. ● półrocz. 2.75 ● rocz. 5 zł.

Konto P. K. O. Nr. 507.360.

ALEKSANDER WAGNER

1497 — 1937

W czterechsetną czterdziestą rocznicę reformy szachów

(Dokończenie)

Celem symbolizowania wszechstronnej działalności królowej kastylijskiej na polu bitwy pod Luceną, autor najdawniejszego drukowanego podręcznika gry w szachy(1497) przemianował ograniczoną w ruchach *reinę*, wieczną niewolnicę *reya*, na wszechwładną we wszystkich kierunkach i od *reya* niezależną *damę*, oraz zjednoczył w jej figurze ruchy lotnej wieży i obu gońców. W ślad za tą zasadniczą reformą goniec uzyskał również dalekobieżność, inaczej bowiem kombinacja obu ruchów w jednej damie nie dała się przeprowadzić. Tak więc na gruzach przestarzałych prawideł arabskich reformator hiszpański położył podwaliny prawideł dzisiejszej gry królewskiej i wyposażył jej arsenał w trzy figury dalekosiężne, przez co przyspieszył powolne tempo partii średniowiecznej, której ponadto przywrócił pierwotny i wyłączny jej cel: zwycięstwo przez szach-matowanie bez zwycięstw ubocznych przez patowanie względnie obrabowanie.

Najdonioślejszym następstwem reformy było otwarcie nowych horyzontów dla gry kombinacyjnej, zwłaszcza dla kombinacji ofiarnej hetmana w myśl dewizy konstantynowskiej „in hoc signo vinces".

W tej dziedzinie autor dzieła „Lucena" stał się prekursorem dzisiejszego stylu neoromantycznego w grze praktycznej oraz dzisiejszej kompozycji szachowej, gdyż zamieścił w swoim dziele epokowym własną kompozycję, pierwowzór dzisiejszego powszechnie znanego tematu:

Białe: Kd5, Hc6, Se5;

Czarne: Kg8, Ha3, Wa8, b8, p. g7, h7. 5. mat.

Motyw ten był przez 450 lat ulubionym tematem ofiarnej kombinacji w różnych wariantach i przeróbkach. Typowym przykładem takiego symbolu

ideologii chrześcijańskiej jest reprodukowana pod nr. 7. przez „Przegląd Szachowy“ trzychodówka Marina. Utwór ten wywiera na rozwiązującym nieprzemijające wrażenie, gdyż hetman poświęca się niespodziewanie i zwycięża „zwycięstwem Golgoty“... 1. Hf1—c1!

Jak się z pierwowzoru tej ofiarnej kombinacji okazuje, już na progu dziejów nowożytnych (1497) chrystjanizm był podstawą dzisiejszej międzynarodowej kutury szachowej, podobnie zresztą jak w każdej innej dziedzinie prawdziwej sztuki, do jakiej grę w szachy w jej dzisiejszym rozkwicie stanowczo zaliczyć wypada.

Dalszym przykładem ofiary hetmana jest reprodukowana w nr. 2. „Przeglądu Szachowego“ trzychodówka Kubla gdzie Białe poświęcają hetmana dwukrotnie: 1. Hd1! Sg5† 2. H×S†! Tego rodzaju dziś już nieco oklepany motyw nie ogranicza się wyłącznie do praktycznych końcówek lub studiów teoretycznych, ale zachodzi nierzadko w nowoczesnej praktyce mistrzów w pierwszym stadium rozgrywki, bez względu na rodzaj debiutu.

Jako drastyczny przykład można przytoczyć następującą sensacyjną miniaturę Reti — dr. Tartakower (Wiedeń 1910): 1. e4 c6, 2. d4 d5, 3. Sc3 d×e4, 4. S×e4 Sf6, 5. Hd3 e5, 6. d×e5 Ha5†, 7. Gd2 H×e5, 8. 0—0—0 S×e4? (Ge7!) 9. Hd8† i 2 mat!

Niemniej ciekawa jest niedawno rozegrana partia turniejowa Spiro—Najdorf, w której po 21 posunięciu Czarnych przyszło do pozycji: B.: Kh1, He2, Wa1, Sc1. g2, P. a2, b2, c3, e5, g3, h2; Cz.: Kg8, Hb6, Wd8, Gd7, c5, P. a7, c4, e3, f7, g6, h7. Białe zagrały 22. b4—b5? Hb6—c6! i wygrywają.

Pierwowzór ofiary hetmana zawarty w dziele „Lucena“ można wyprowadzić w grze praktycznej, ale na taką oklepaną pułapkę dziś nawet początkująca czarna myszka szachowa nie da się złapać. Jednak skromna pięciochodówka „de la dama“, połączona z debiutem nowego ruchu Hc6—e6†! wywarła głębokie wrażenie w średniowieczyźnie i niewątpliwie przyczyniła się do rozpowszechnienia doniosłej dla nas reformy gry królewskiej.

Do Czytelników!

„Przegląd Szachowy“ który w okresie początkującym ukazywał się z opóźnieniem, walcząc z trudnościami natury technicznej, ukazywać się będzie odtąd regularnie co dwa tygodnie.

Prosimy uprzejmie naszych Czytelników którzy jeszcze nie wpłacili prenumeraty, o przekazanie należności — naszym czekiem P. K. O. nr. 507-360.

REDAKCJA.

DZIAŁ TEORETYCZNY

Opracowuje L. Schmer. IV.

Podajemy dalszy ciąg obrony 8... a6 z wszelkiemi możliwemi odpowiedziami białych.

Partia Nr. 12.

Reti — H. Wolf

Teplitz—Schönau 1922. — I. nagr. piękności.

1. d2—d4 d7—d5, 2. c2—c4 e7—e6 3. Sb1—c3 Sg8—f6, 4. Gc1—g5 Gf8—e7, 5. e2—e3, 0—0, 6. Sg1—f3 Sb8—d7, 7. Wa1—c1 c7—c6, 8. Hd1—c2 a7—a6, 9. **c4—c5**[1]) e6—e5, 10. d4×e5 Sf6—g4, 11. Gg5×e7 Hd8×e7, 12. Sc3—a4 Wf8—e8[2]) 13. Gf1—d3 h7—h6, 14. Sf3—d4[3]) Sd7×e5! 15. Sa4—b6 Sg4×f2! 16. Gd3—h7†[4]) Kg8—h8, 17. 0—0 Sf2—g4! 18. Sb6×a8 Sg4×e3, 19. Hc2—e2 Se3×f1 20. Gh7—b1 Sf1×h2![5]) 21. Sa8—b6 Se5—f3†[6]) 22. g2×f3, He7—g5† 23. Kg1×h2 We8×e2† 24. Sd4×e2 Hg5—e6†, Poddaje.

Uwagi:

1. Nie należy do dobrych posunięć.
2. Ważne wzmocnienie linijne.
3. Należało roszować.
4. Aby giermka ratować.
5. Jeśli 21. K×h2 następuje Hh4† i H×d4.
6. Piąta ofiara czarnego.

Partia Nr. 13.

J. R. Capablanca — Dr. A. Aljechin

27 partia w meczu o mistrz. świata r. 1927.

1. d2—d4 d7—d5, 2. c2—c4 e7—e6 3. Sb1—c3 Sg8—f6 4. Gc1—g5 Sbd7, 5. e2—e3 Gf8—e7, 6. Sg1—f3, 0—0, 7. Wa1—c1 a7—a6, 8. **c4×d5**[1]) e6×d5, 9. Gf1—d3 c7—c6, 10. Hd1—c2 h7—h6, 11. Gg5—h4 Sf6—e8, 12. Gh4—g3! ge7—d6, 13. 0—0 Gd6×g3, 14. h2×g3 Se8—d6, 15. Sc3—a4 Wf8—e8, 16. Wf1—e1 Sd7—f6, 17. Sf3—e5 Sf6—e4, 18. Hc2—b3 Gc8—e6, 19. Sa4—c4! Se4×c5, 20. d4×c5 Sd6—b5, 21. a2—a4 Sb5—c7, 22. Gd3—b1 Ge6—c8, 23. Se5—f3 Sc7—e6, 24. e3—e4! d5×e4, 25. We1×e4 We8—e7 26. Wc1—e1 Gc8—d7, 27. Hb3—c2 g7—g6 28. Gb1—a2 Hd8—f8, 29. Sf3—e5 Hf8—g7, 30. Se5×d7 We7×d7, 31. Ga2×e6 f7×e6, 32. We4—g4! Kg8—h7 33. We1×e6 Wa8—g8, 34. Hc2—e4 Wd7—f7, 35. f2—f4 Hg7—f8, 36. Wg4×g6 Hf8×c5† 37. Kg1—f1 Hc5—c1†, 38. K—f2 Hc1—d2† Remis[2]).

Uwagi:

1. Najlepsze i najprostsze t. zw. wariant Karlsbadzki.

2. Pięknie grana partia przez Capablankę wskazująca charakterystyczny sposób uzyskania wygranej partji przez byłego mistrza świata, w decydującym momencie popełnił błędy po których nastąpiło remis.

Partia Nr. 14.

Grünfeld — Aljechin

Karlsbad 1923.

1. d2—d4 Sg8—f6, 2. Sg1—f3 e7—e6, 3. c2—c4 d7—d5, 4. Sb1—c3 Gf8—e7, 5. Gc1—g5 Sb8—d7, 6. e2—e3 0-0, 7. Wa1—c1 c7—c6 8. Hd1—c2 **a7—a6**, 9. **a2—a3** h7—h6, 10. Gg5—h4 Wf8—e8[1]), 11. Gf1—d3 d5×c4[2]), 12. Gd3×c4 b7—b5[3]), 13. Gc4—a2 c6—c5, 14. Wc1—d1[4]) c5×d4, 15. Sf3×d4 Hd7—b6, 16. Ga2—b1 Gc8—b7! 17. 0—0[5]) Wa8—c8, 18. Hc2—d2 Sd7—e5! 19. Gh4×f6 Ge7×f6 20. Hd2—c2 g7—g6, 21. Hc2—e2 Se5—c4, 22. Gb1—e4 Gf6—g7[6]), 23. Ge4×b7 Hb6×b7, 24. Wd1—c1 e6—e5

25. Sd4—b3 e5—e4, 26. Sb3—d4 We8—d8, 27. Wf1—d1 Sc4—e5, 28. Sc3—a2 Se5—d3, 29. Wc1×c8 Hb7×c8, 30. f2—f3?[7]) Wd8×d4! 31. f3×e4[8]) Sd3—f4! 32. e3×f4 Hc8—c4[9]), 33. He2×c4 Wd4—d1† 34. Hc4—f1 Gg7—d4†, Poddaje.

U w a g i:

1. Bardzo ważne posunięcie w tym warjancie.
2. W walce o tempo czarne dłużej wytrzymały.
3. Daje lepszą grę aniżeli system Capablanki 12... Sd5.
4. Lepsze 14. d×e.
5. Przez 17. Sd—b5!? nie zyskałyby białe nic pewnego gdyż następuje 17... Hc6! (a nie 17... a×b z powodu 18. W×d7).
6. A nie 22.. S×a3 z powodu 23. Hf3.
7. Oczywiście lepsze było 30. Sc3 chociaż w tym wypadku pozycja czarnych jest lepsza. Obecnie następuje katastrofa.
8 Albo 31. e×d Gd4† 32. Kf1 Sf4 i wygrywa.
9. Pointa kombinacji.

Partia Nr. 15.

Aljechin — Rubinstein

Karlsbad 1923.

1. d2—d4 d7—d5, 2. c2—c4 e7—e6, 3. Sg1 – f3 Sg8—f6, 4. Gc1—g5 Sb8—d7, 5. e2—e3 Gf8—e7, 6. Sb1—c3 0—0, 7. Wa1—c1 c7—c6, 8. Hd1—c2 a7—a6, 9. **a2—a4** Wf8—e8, 10. Gf1—d3 d5×c4, 11. Gd3×c4 Sf6×d5 12. Gg5—f4[1]) Sd5×f4, 13. e3×f4 c6—c5[2]) 14. d4×c5 Hd8—c7. 15. 0—0! Hc7×f4, 16. Sc3—e4 Sd7×c5[3]) 17. Se4×c5 Ge7×c5, 18. Gc4—d3 b7—b6, 19. Gd3×h7† Kg8—h8[4]) 20. Gh7—e4 Wa8—a7[5]), 21. b2—b4! Gc5 – f8[6]), 22. Hc2—c6 Wa7 – d7, 23. g2—g3! Hf4—b8, 24. Sf3—g5[7]) We8—d8, 25. Ge4—g6![8]) Hb8—e5[9]) 26. Sg5×f7† Wd7×f7, 27. Gg6×f7 He5—f5, 28. Wf1—d1! Wd8×d1† 29. Wc1×d1 Hf5×f7, 30. Hc6×c8 Kh8—h7, 31. Hh8×a6 Hf7 – f3. 3 . Ha6—d3† Poddaje.

U w a g i:

1. Solidniejsze jest 12. G×e7.
2. Dobre posunięcie uwalniające grę cz.
3 Czarne w przewidywaniu iż dwa gońce są lepsze nie wybrał dobrego posunlęcia, należało grać 16.. g×c5, po posunięciu w tekście białe udowadniają poprawność ofiary piona.
4 19... Kf8 dawało lepsze widoki obrony.
5. Decydujący błąd, należało grać 20... Wb8.
6. Jedyne.
7. Grozi 25. Sf7†.
8. Pięknie zagrane. na 25... f×g następuje 26. He4 G×b4, 27. Hh4+ Kg8, 28. Hh7† Kf8, 29. Hh8† Ke7, 30 H×g7† Ke8, 31. Hg8† Gf8, 32. Hg6† i mat w następnym posunięciu.
9. Ratuje się przed matem kosztem kwalitetu.

Partia Nr. 16.

E. Grünfeld — A. Takacs

Trebitscha — turniej 1928.

1. d2—d4, Sg8—f6, 2. c2—c4 e7—e6, 3. Sb1—c3 d7—d5, 4. Gc1—g5 Sb8—d7, 5. e2—e3 Gf8—e7, 6 Sg1—f3 0—0, 7. Wa1—c1 c7—c6, 8. a2—a3 Wf8—e8, 9. Hd1—c2 a7—a6, 10. **h2—h3**, h7—h6, 11. Gg5—f4 d5×c4[1]) 12. Gf1×c4 b7—b5, 13. Gc4—e2 c6—c5, 14. a3—a4 b5—b4, 15. Sc3—e4 Sf6×e4[2]) 16. Hc2×e4 Wa8—a7, 17. He4—c2 Gc8—b7, 18. 0—0 c5×d4?[3]), 19. e3×d4 Gb7—d5, 20. Wf1—d1 Hd8—a8 21. a4—a5! b4—b3, 22. Hc2-d3 Sd7—b8, 23. Sf3—e5![4]) Sb8—c6, 24. Se5×c6 Gd5×c6, 25. Hd3×b3 Wa7—b7, 26. Hb3—g3! Wb7×b2, 27. d4—d5[5]) Wb2×e2, 28. d5×c6 Kg8—f8[6]), 29. Hg3—d3! We2—a2 30. Hd3—h7 f7—f5, 21. Gf4—e5 Poddaje[7])

U w a g i:

1. Czarnemu nie wolno dłużej czekać gdyż inaczej nast. c5.
2 Słabe posunięcie, stanowczo lepsze było Gb5.
3. Znowu słabe, musiało nastąpić 18... Wa8 z następnym Wc8.
4. Jeśli czarne biją piona przegrywają natychmiast po 28. Ge5.
5. Przyspiesza koniec.
6. Czarne przed matem nie posiadają obrony 31... Gf6, 32. G×f6 G×f6, 33. Wd7.

DZIAŁ PARTII

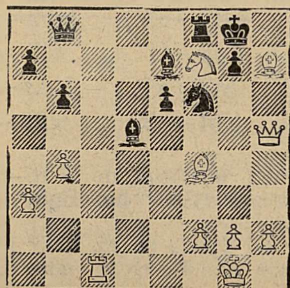
Partia Nr. 26.

K. Friedman — Mgr. Arłamowski

Mistrzostwo Krakowa na r. 1937.

1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	b7—b6
3.	c2—c4	Gc8—b7
4.	Sb1—c3	e7—e6
5.	a2—a3	d7—d5
6.	Gc1—g5	Gf8—e7
7.	e2—e3	Sb8—d7
8.	Gf1—d3	0—0
9.	0—0	c7—c5
10.	Hd1—e2	Wa8—c8
11.	Sf3—e5	h7—h6
12.	Gg5—f4	c5×d4
13.	e3×d4	d5×c4
14.	Gd3×c4	Sd7×e5
15.	d4×e5	Sf6—h7[1])
16.	Wf1—d1	Hd8—c7
17.	Gc4—d3	Ge7—c5
18.	Sc3—e4!	Gb7—d5
19.	b2—b4	Gc5—e7
20.	Wa1—c1	Hc7—b8
21.	Se4—d6	Wc8×c1
22.	Wd1×c1	Kg8—h8[2])
23.	He2—h5	f7—f5
24.	e5×f6 !.[3])	Sh7×f6
25.	Sd6—f7†	Kh8—g8
26.	Sf7×h6†	Kg8—h8
27.	Sh6—f7††	Kh8—g8
28.	Gd3—h7†[5])	Sf6×h7
29.	Gf4×b8	Wf8×b8
30.	Sf7—e5	Wb8—f8
31.	Wc1—c8!	Sh7—f6
32.	Wc8×f8†	Ge7×f8
33.	Hh5—f7†	Poddaje[6])

Pozycja po 28. pos. białych:

U w a g i:

1. Słabe posunięcie należało grać Sfd7.
2. Lepsze było f5.
3. Piękna ofiara figury. Ofiary przyjąć nie można z powodu 24... G×d6, 25. f×g7† K×g7, 26. Hf6† i w nast. posunięciu mat.
4. Po 25... W×f7, 26. H×f7 H×f4, następuje 25. Wc8†.
5. Zdobywa hetmana.
6. Pięknie grana partia mistrza Krakowa.

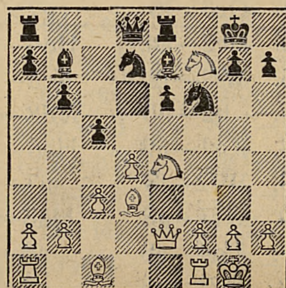
Partia Hetmańska Nr. 27.

Mgr. Arłamowski — Górkiewicz

Mistrzostwo Krakowa na r. 1937.

1.	d2—d4	d7—d5
2.	Sg1—f3	Sg8—f6
3.	e2—e3	e7—e6
4.	Gf1—d3	Gf8—e7
5.	Sb1—d2	Sb8—d7
6.	0—0	0—0
7.	Hd1—e2	Wf8—e8
8.	Sf3—e5	c7—c5
9.	c2—c3	b7—b6
10.	e3—e4	d5×e4
11.	Sd2×e4	Gc8—b7?[1])
12.	Se5×f7!	Kg6×f7

Pozycja po 12 pos. białych:

13.	Se4—g5†	Kf7—f8[2])
14.	Sg5×e6†	Poddaje.

Uwagi:

1. Oczywiście błąd, należało grać Sf8.

2. Na 13... Kg8 następuje znany „zduszony“ mat przez He6†, Sf7†, Sh6††, Hg8†, Sf7 mat.

Partia Hetmańska Nr. 28.

Mgr. Arłamowski — Dr. Weissberg

Mistrzostwo Krakowa, grana w ost. rundzie dnia 25. III. 1937.

1.	d2—d4	e7—e6
2.	Sg1—f3	Sg8—f6
3.	e2—e3	c7—c5
4.	c2—c3	Sb8—c6
5.	Gf1—d3	b7—b6
6.	0—0	Gc8—b7
7.	Sb1—d2	d7—d
8.	Sf3—e5	Hd8—c7
9.	f2—f4	0—0—0
10.	Gd3—b5	Sf6—e4
11.	Hd1—a4	Wd8—d6
12.	Sd2×e4	d5×e4
13.	d4×c5	b6×c5
14.	Se5×c6	Gb7×c6
15.	Gb5×c6	Wd6×c6
16.	Ha4×e4	Hc7—d7
17.	c3—c4	Gf8—e7
18.	Gc1—d2	f7—f5
19.	He4—c2	Wc6—d6
20.	Gd2—a5	Ge7—d8
21.	Ga5—c3	Gd8—f6
22.	Wa1—d1	Wh8—d8
23.	Wd1×d6	Hd7×d6
24.	Gc3×f6	g7×f6
25.	Hc2—a4	Hd6—b6
26.	Wf1—f2[1])	Kc8—b7
27.	h2—h3	Wd8—d3
28.	Kg1—h2	Hb6—d6
29.	Wf2—f3	a7—a6
30.	Wf3—g3	Hd6—c7
31.	Hd4—e8	e6—e5
32.	Wg3—g8	e5×f4[1])
33.	He8—a8†	Kb7—b6
34.	Wg8—b8†	Kb6—a5

i czarne podały się, gdyż następuje mat w 2 posunięciach.

1) Czarne przeoczyły mata w 3 posunięciach, ewent. utratę Hetmana.

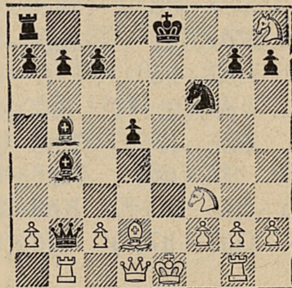
Partia Hiszpańska Nr. 29.

Grana na Olimpiadzie Robotniczej w Bernie w marcu 1937 r.

Perlman (Francja) — **Böhm** (C.S.R.)

1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Gf1—b5	d7—d6
4.	d2—d4	Gc —d7
5.	d4×e5	Sc6×e5
6.	Sf3×e5	Gd7×b5
7.	Se5×f7!	Hd8—e7
8.	Sf7×h8	He7×e4†
9.	Gc1—e3	Sg8—f6[1])
10.	Wh1—g1	d6—d5
11.	Sb1—d2	He4—e5
12.	Sd2—f3?	He5×b2
13.	Wa1—b1	Gf8—b4†
14.	Ge3—d2[2])	Gb4×d2†

Pozycja po 14. pos. białych

15.	Ke1×d2	Sf6—e4†
16.	Kd2—e3[3])	Hb2—c3†
17.	Ke3—f4	G7—g5†
18.	Sf3×g5	Hc3—f6†
19.	Kf4—e3	Hf6—f7 mat.

Uwagi:

1. Jeżeli 8. H×g2, to 9. H—h5† i wygrywa przez H×Gb5† lub Hg5† i wymiana Hetmanów.

2. Jeżeli S×d2 to 15. He6† i wygrywa.

3. Jeśli 16. K—e1 H—c3†, 17. Sd2, to 17. H—e5 i wygrywa.

Partie grane o mistrzostwo Wiednia w r. 1937.

Partia Nr. 30 obr. Budapeszteńska.

Grana w turnieju o mistrz. Wiednia na r. 1937.

R. Spielman — Dr. W. Weil

1. d2—d4 Sg8—f6
2. c2—c4 e7—e5[1])
3. d4×e5 Sf6—e4
4. Sb1—d2[2]) Gf8—b4
5. Sg1—f3 Sb8—c6
6. a2—a3! Gb4×d2
7. Sf3×d2 Se4×d2
8. Gc1—d2 Sc6×e5
9. Gd2—c3 Hd8—e7[3])
10. e2—e3 0—0
11. Gf1—e2 d7—d6
12. 0—0 Gc8—f5[4])
13. c4—c5! d6×c5
14. Hd1—d5 Wf8—e8
15. Hd5×b7 Gf5—d3
16. Ge2×d3 Se5×d3
17. Wa1—d1 c5—c4
18. Hb7—c6 He7—e6
19. Hc6×e6 We8—e6
20. b2—b3! Sd3—e5
21. Wd1—d5 f7—f6
22. b3×c4[5]) Se5×c4
23. Wd5—c5 Sc4×a3
24. Wf1—a1 We6—b6
25. Gc3—a5[6]) Wb6—b5
26. Wa1—c1 Wa8—b8
27. Ga5—e1[7]) Wb5×c5
28. Wc1×c5 Wb8—b7
29. g2—g4 Kg8—f7
30. g4—g5? f6×g5
31. Wc5×g5 Wb7—b1
32. Kg1—f1 Sa3—c2
33. Kf1—e2 Sc2×e1
34. Wg6—c5 Wb1—a1
35. Wc5×c7† Kf7—g6
36. Wc7—c6† Kg6—h5
37. Wc6—c5† Kh5—h6
38. Wc5—c6† Kh6—h5[8])
39. Wc6—c5† Kh5—g6
40. Wc5—c6† Kg6—f7
41. Wc6—c7† Kf7—f6
42. Wc7—c6† Kf6—e7
43. Wc6—c7† Ke7—f6

W tej pozycji mistrz Spielman proponuje remis, ponieważ powtórzyła się 3 razy ta sama pozycja. Dr. Weil będąc w niedoczasie nieostrożnie grał i zremisował.

Uwagi:

1. Odważna ofiara piona e5.
2. Najlepsza odpowiedź na inne pos. jak Sf3 lub Hc2, cz. grają d5 i Gf5 zdobywając silny atak.
3. Godne uwagi byłoby Gf6, 10. e4 H—e7 11. f4 S—f7, i t. d.
4. Lepsze było f6.
5. Silniejsze było 22. G×e5 i b×c białe uzyskują lepszą grę przez osłabienie pionów c7 i e5.
6. Pewniejsze było 25. W×c7.
7. Przymusowy odwrót, groziło W×Wc5 i Wb8—b1 mat.
8. Prostsze było g6 i czarne wygrywają mając figurę więcej.

Partia Staro-Indyjska Nr. 31.

Dr. W. Weil — Prof. A. Becker

1. Sg1—f3 d7—d6
2. d2—d4 Sg8—f6
3. g2—g3 Gc8—f5
4. Gf1—g2 Hd8—c8
5. h2—h3 h7—h6
6. c2—c4 Sb8—d7
7. Sb1—c3 e7—e5
8. 0—0 Gf8—e7
9. d4×e5[2]) d6×e5
10. Sf3—e1[3]) c7—c6
11. e2—e4 Gf5—e6
12. b2—b3 Sd7—f8[4])
13. Kg1—h2 g7—g5
14. Se1—d3 Sf8—g6
15. f2—f4 e5×f4
16. g3×f4 Hc8—c7

17. Kh2—h1 0—0—0[5])
18. Hd1—e2 g5×f4
19. Sd3×f4 Hc7—e5
20. Sf4×g6 f7×g6
21. Gc1—d2 Sf6—h5
22. Gd2—e1 Ge7—d6
23. Gg2—f3 Sh5—f4
24. He2—h2 Ge6×h3
25. Wf1—g1 g6—g5
26. Sc3—e2[6]) He5×a1
27. Ge1—c3 Ha1×a2
28. Gc3×h8 Wd8×h8
29. Se2×f4 Ha2×h2†
30. Kh1×h2 Gh3—e6

Białe poddają.

U w a g i:

1. Ponieważ białe odparowały groźbę 5. cz. Gh3, zostaje zarezezerwowane miejsce na h7 dla cz. giermka.

2. 9. d5 jest obecnie bez siły z powodu 9... a5 z następnym Sc5.

3. Lepsze byłoby Sd5. aby po 10... S×d5, 11. c×d wywierać nacisk na linii c.

4. Bardzo ważne, gdyż po 12... 0—0 13. Sd3 z następnym G×b2 i f4 białe otrzymałyby przeważającą grę.

5. Groźba f5 jest obecnie bez znaczenia z powodu S×d5.

Partia Nr. 29. Gambit Hetmański

Regedziński — Cukierman

Białystok 1925.

1. d2—d4 d7—d5
2. c2—c4 c7—c6
3. Sb1—c3 Sg8—f6
4. Sg1—f3 Gc8—f5
5. e2—e3[1]) e7—e6
6. Gf1—e2[2]) Sb8—d7
7. 0—0 Gf8—d6
8. b2—b3 Sf6—e4!
9. Sc3×e4 d5×e4
10. Sf3—e1 Hd8—h4
11. g2—g3 Hh4—h3
12. f2—f3 h7—h5
13. Wf1—f2[3]) e4×f3
14. Se1×f3 Gd6—e7[4])
15. Gc1—a3! h5—h4!
16. Ga3—d6[5]) Ge7×d6![6])
17. Sf3—g5 h4×g3
18. Sg5×h3 g3×h2†![7])
19. Wf2×h2?[8]) Gd6×h2†
20. Kg1×h2 Wh8×h3†
21. Kh2—g2 Sd7—f6
22. Hd1—c1 Sf6—e4
23. Ge3—d3 Wh3—g3†
24. Kg2—f1 Gf5—h3†
25. Kf1—e2 Wg3—g2†
26. Ke2—f3 Se4—g5†
27. Kf3—f4 Wg2—g4†
28. Kf4—e5 Ke8—d7!

Poddaje[9])

U w a g i:

1. Silniejsze było 5. c×d S×d, 6. Hb3.

2. Należało grać Gd3 aby przeforsować e4.

3. Na 12. f×e nastąpiłoby h4.

4. Paruje nietylko groźbę 13. Sg5 ale grozi h4.

5. Świeża pomoc dla zagrożonego pkt. g3.

6. Piękna ofiara hetmana.

7. Piękny punkt kulminacyjny kombinacji.

8. Szkoda. Ciekawi jesteśmy w jaki sposób czarne przeprowadziłyby atak po 19. Kh1.

9. Jego czarna Cesarska Mość pomaga zabijać konkurenta. Piękna partia.

Partia Holenderska Nr. 30.

Partia z ostatniego turnieju o mistrz. Śląska.

Balcarek — Prof. Zawadzki

1. d2—d4 e7—e6
2. c2—c4 f7—f5
3. Sb1—c3

Najczęstszym stosowanym sposobem gry jest to fianchetto gońca królewskiego przez 3. g3. N.p. 3... Sf6, 4. Gg2 Gb4†! 5. Gd2 G×d2, jak w partii Bogoljubow — Dr. Aljechin Hastings 1922.

3. . . . Sg8—f6
4. Sg1—f3 b7—b6

Czarne zamierzają rozwinąć gońca rezygnując chwilowo z solidnej budowy „stone wal" (d5, e6, f5, Se4). W tym warjancie stoją jednak białe znacznie lepiej w centrum, mając zawsze duże możliwości przedarcia si pionami (d5, e4),

5.	e2—e3	Gc8—b7
6.	Gf1—d3	Gf8—b4

Praktyka turniejowa ostatnich lat wykazała, to posuniecie z następną wymianą na c3 należy do najlepszych sposobów rozwoju w tym warjancie partii holenderskiej. Pozycja gońca na e7 jest niekorzystna, ponieważ tamuje hetmanowi jedyną wolną linję, która mu pozostała po zamknięciu diagonali, a5 — d8,

7.	0—0	0—0
8.	a2—a3	Gb4×c3
9.	b2×c3	Sf6—e4
10.	Hd1—c2	d7—d6
11.	Sf3—d2	d6—d5
12.	c4×d5	e6×d5
13.	f2—f3	

Lepsze było 13. c4 z następnem Gb2.

13.	. . .	Se4—d6
14.	Gc1—b2	Sb8—d7
15.	Wa1—e1	Hd8—g5
16.	Gb2—c1	Hg5—g6

Konieczne, gdyż groziło 17. e4 f×e 18 S×e4.

17.	f3—f4	

Należało grać 17. e4 albowiem pion e3 jest teraz poważną słabością Białych. Po posunięciu w partii czarne stają się panem ważnego punktu strategicznego e4.

17.	. . .	c7—c5
18.	Sd2—f3	c5—c4
19.	Gd3—e2	Hg6—e6
20.	Sf3—g5	

Należało grać 20. Sf3—e5.

20.	. . .	He6—e7
21.	Kg1—h1	g7—g6
22.	g2—g4	Kg8—h8
23.	g4×f5	g6×f5
24.	Ge2—f3	

Zajmuje pola na które powinien był wrócić skoczek. Właściwym posunięciem było 24. Wg1 h6, 25. Sf3.

24.	. . .	h7—h6
25.	Sg5—h3	He7—h4!
26.	Sh3—f2	Sd7—f6
27.	Wf1—g1	Wf8—g8
28.	Wg1×g8?	Wa8×g8
29.	We1—g1	Sf6—g4!
30.	Sf2×g4	f5×g4
31.	Hc2—g2!	

Jedyne, jakkolwiek i to nie ratuje partji Jeżeli 31. Gg2? g3! 32. h3 Se4! z wygr. cz,

31.	. . .	g4—g3!
32.	Gc1—d2	Sd6—f5
33.	h2—h3	

Błąd w przegranej pozycji. Następuje szybko katastrofa.

33.	. . .	Gb7—c8
34.	Gd2—e1	

W obliczu groźby 34. S×e3! 35. G×e3 h3! białe decydują się na oddanie figury.

34.	. . .	Sf5×e3
35.	Ge1×g3	Se3×g2
36	Gg3×h4	Sg2×h4

Rekompensata w postaci wolnego piona, którego białe otrzymały za figurę jest zbyt nikłą, aby można było myśleć o utrzymaniu partii Wygrana czarnych jest już tylko kwestią czasu.

(Uwagi: Mgr. A. Arłamowskiego)

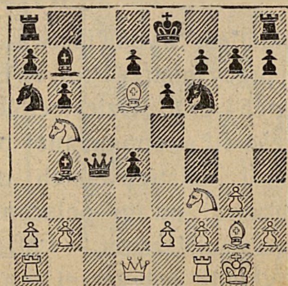
Partia Nimzo-Indyjska Nr. 31.

Grana w 3-ciej rundzie na turnieju Międzynarodowym w Margate 2. IV. 1937 r.

P. Keres (Estonia) — Aleksander (Anglia)

1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	Gf8—b4
4.	Sg1—f3	b7—b6
5.	g2—g3	Gc8—b7
6.	Gf1—g2	Hd8—c8[1])
7.	0—0	c7—c5[2])
8.	Sc3—b5	c5×d4
9.	Gc1—f4!	Sb8—a6
10.	Gf4—d6[3])	Hc8×c4

Pozycja po 10. pos. czarnych:

11.	Hd1—a4[4])	Gb8—c6
12.	Sf3×d4	Gc6×g2[5])
13.	Ha4×a6	Gg2×f1[6])
14.	Wa1×f1	Hc4×d4[7])
15.	Sb5×d4	Gb4×d6
16.	Sd4—b5	Ke8—e7
17.	Wf1—d1	Gd6—c5
18.	a2—a3	Sf6—e4[8])
19.	Wd1×d7†	K—f6
20.	Ha6—b7	poddaje.

Silnie grana partia przez mistrza Keresa.

Uwagi:

1. Słaby ruch lepiej było roszować, albo g×c3 i d6.
2. Czarne niepotrzeboie osłabiaja pole d6.
3. Blokada.
4. Silniejsze wydaje się a4 z groźbą Wa—c1 albo Sf3—e5, czarne nie mają dobrego pola dla hetmana
5. Czarne walczą rozpaczliwie.
6. Czarne zdecydowały się oddać hetmana za wieżę i skoczka aby się zwolnić z blokady na d6, jeżeli 14. Sc7† to H×c7, 15. Gd6×e7 Gf1—h3, czarne miałyby złudną nadzieję utrzymania partii.
7. Przymusowa ofiara Hetmana, nie mogąc obronić giermka b4 przez groźbę Sc7† jeżeli 14. Ke8—d8 to 15. b2—b3 i Gb4 stracony.
8. Decydujący błąd.

KOMUNIKAT

Lwowskiego Okręgowego Związku Szachowego

z dnia 14. IV. 1937 r.

1. W najbliższych dniach rozpocznie się turniej indywidualny o mistrzostwo Lwowa. Uprasza się przeto pragnących wziąć w nim udział, by jak najprędzej zgłosili się u kierownictwa turnieju: Krasickich 5. I. p. w godzinach wieczornych.

2. Dnia 24. IV. o godzinie 18-tej odbędzie się Walne Zebranie delegatów klubów w lokalu K.P.W. Krasickich 5 z następującym porządkiem dziennym:
   a) odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zebrania.
   b) uzupełniający wybór członków Zarządu.
   c) weryfikowanie rozgrywek o drużynowe mistrzostwo Lwowa z wiosennej rundy 1937.
   d) wnioski i zapytania.

3. Stan tabeli rozgrywek drużynowych tymczasowo przedstawia się następująco: Hełm I. 52½ p., T.S.L. Lewandówka 48½ p, Tow. Żyd. Stud. Filozofji 47 p., Hełm II. 34 p. Rekord 27½ p., Gwiazda 26 p., L.K.S. 25½ p, Sokół II. 17½ p., „Skoczek“ 10 p.

Z wydawnictw Szachowych

Nakładem wydawnictwa „Wiener Schachzeitung“ ukazała się III. część wybitnej pracy mistrza Prof. A. Beckera (jednego z najwybitniejszych teoretyków wiedeńskich) p. t. „Dziesięciolecie turniejów mistrzowskich“ (1923--1933).

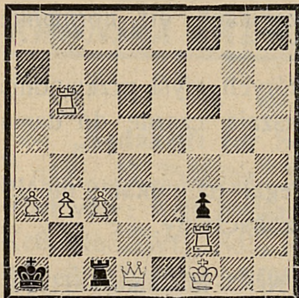
Część III. wspomnianej pracy, obejmuje od 1931 do 1933 r. zbiór pięknych partii mistrzowskich dobrze opracowanych przez Prof. A. Beckera. Pracę godną uwagi polecamy Szachistom Polskim. Cena każdego zeszytu obejmującego 24 stron - 1·50.

Przykłady powyższej pracy podamy w nast. numerze.

DZIAŁ ZADAŃ

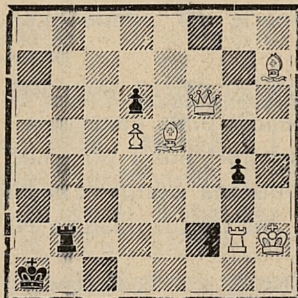
Redaguje S. L.

28. **S. Limbach** (Borysław)
Pośw. Inż. M. Fischerowi (Borysław)
(Oryginalne)

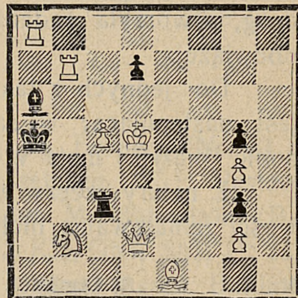
Samomat w 4 posunięciach.

29. **E. Wolański**, Bielsko
(Oryginalne)

Samomat w 4 posunięciach.

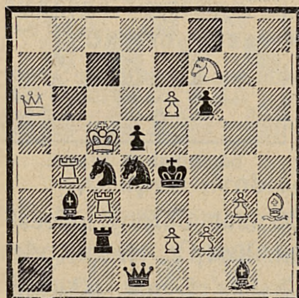
30. **E. Wolański**, Bielsko
(Oryginalne)

Samomat w 5 posunięciach.

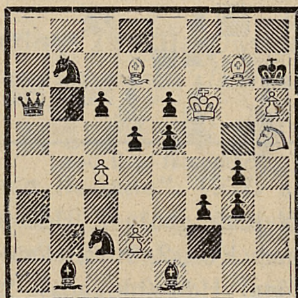
„Tidskrift för Schach" 1936.

31. **H. Fröberg**, Szwecja
1. nagroda

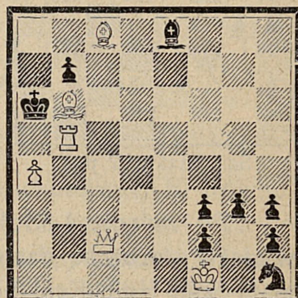
Mat w 2 posunięciach.

32. **V. Salonen**, Finlandia
2. nagroda

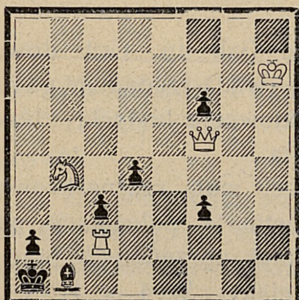
Mat w 3 posunięciach.

33. **S. Limbach**, Borysław
1. nagroda

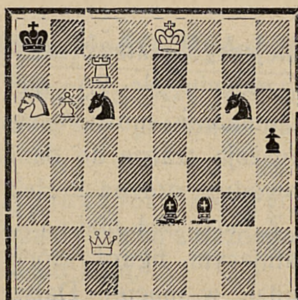
Samomat w 2 posunięciach.

34. **I. Mikan**. Praga
1 n. „Narodni Politika" 1936

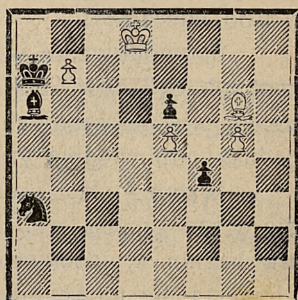
Mat w 3 pos.

35. **D. Przepiórka**, W-wa
2 wzm. zaszcz. Br. Ch. Mag. 1936.

Mat w 3 pos.

36. **S. Herland**, Bukareszt
1 n. „Rev. Rom. d. Sah" 1936

Białe zaczynają i wygrywają

TEORIA ZADAŃ

S. LIMBACH

O SAMOMACIE

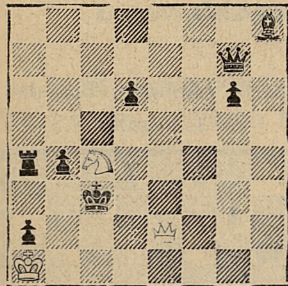
I.

Kompozycja szachowa w swym olbrzymim rozwoju, szukając nowych dróg, stworzyła zadania oparte na odmiennych przepisach niż normalnie obowiązują.

Do jednych z takich zadań należą samomaty, których myśl przewodnia jest następująca: w samomacie białe zaczynają i zmuszają czarne do dania sobie (białym) mata w oznaczonej ilości posunięć.

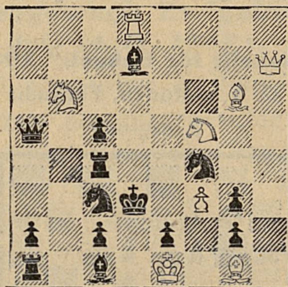
Z natury rzeczy więc, obrona czarnych będzie polegała na unikaniu możliwości zamatowania białych, jak na przykładzie Nr. 1. zobaczymy.

Nr. 1. S. Limbach („Die Schwalbe” 1935)

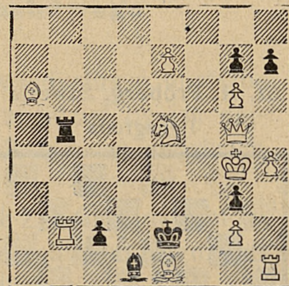
Samomat w 2 pos.

Nr. 2. T. Czarnecki („Il. Problema” 1934)

Samomat w 2 pos.

Nr. 3. M. Camorani (Włochy) („Revista Rom. d. Sah.” 1934)

Samomat w 2 pos.

Po wstępie 1. Sc4—b6! białe grożą 2, Hd3, K×d3 mat. obrony unicestwiające groźbę są następujące: Kb3, 2. Hb2, H×b2 mat. Kd4, 2. He3, K×e3 mat. (jeśli Hd3, Kc5! bez mata) Hd4 (blokada) 2. Hc2, K×c2 mat. b3 (blokada) 2. Hd2, K×d2 mat.

Blokadą nazywamy zajęcie przez czarną figurę jednego z miejsc obok króla, co daje białym możność zmuszenia czarnych do zamatowania w inny sposób. Na dowolny, inny ruch czarnych, następuje groźba. Zadania oparte na pomyśle pracy Nr. 1. znane są w literaturze zadaniowej pod nazwą „tańca wśród mieczów .

Spowodowanie wcześniejszego mata przez czarne (jak np. Gc1 dow. mat lub Sc3 dow. mat, w zadaniu Nr. 2.) nie jest wadą zadania, gdyż celem właśnie czarnych jest unikanie możliwości zamatowania białych, które jednak odpowiednią grą zmuszają czarne do dania mata.

Wstęp 1. Hh7—e7! powoduje groźbę 2 He3, G×e3 mat, czarne bronią się przed groźbą. ... Se6, 2. Sd4, Se4 mat. (Mat Goetharta polegający na uwolnieniu w posunięciu matującym, figury, która wskutek uprzedniego przesłonięcia nie może przeszkodzić w macie). Dalsze odmiany: We4, 2. H×e4, S×e4 mat. ... Sd5, 2. H×e2, S×e2 mat. Poza tym groźba.

Praca Nr. 3. jest przykładem na zadanie tempowe. Po ruchu wstępnym 1. Kg4—h5! białe czekają na odpowiednie posunięcie czarnych, aby je zmusić do zamatowania. Odmiany są następujące: ... h×g6, 2. S×g6, Kd3 mat, ... h6, 2. He3, K×e3 mat.

Zadanie ma za temat pełne (kompletne) półzwiązanie b. figur, o czym będzie mowa w dalszej części artykułu. (c. d. n.)

KRONIKA ZADANIOWA

Wyniki konkursów

„Tidskrift för Schah“ 1936. Dwumaty: 1 nagr. H. Fröberg **(Nr. 31)**, 2 nagr. M. Persson. Wzmianki zaszczytne: 1. A. Hesselgren, 2. B. Restad, Pochwały: 1. P. E. Back, 2. L. Apró. Trójmaty: 1. nagr. M. Malmström (B.: Kc8, Hb3, Wf3, Sd5, P.:a4, f4, g2,h3, h5, h6; (10) Cz.; Kf5, Gh4, Sh1, P.: a5, d4, e3, g3; (7) **1. Sf6!** 2. nagr. V. Salonen **(Nr. 32.)** 1 wzm. zaszcz. B. Giöbel. Samomaty: 1 nagr. **S. Limbach** Borysław **(Nr. 33.)** „Hilfsmaty“: 1. nagr. F. Lindgren.

„Revista Romana de Sah“ 1936. 1. nagr. S. Herland, **(Nr. 36.)** 2. P. Farago, 3. V. Kivi. Wzm. zaszcz. 1. S. Herland, 2. Schneiderman, *3 J. A. Rŭsek Komorowice.* Pochwały: 1. Mores, 2. Gorghier. P. A. Rŭskowi winszujemy pięknego sukcesu.

„British Chess Magazine“ 1936/II. Dwumaty: 1. nagr. J. Peris. Trójmaty: 1. nagr. L. Eaton, 2. wzm. zaszcz. *D. Przepiórka. Warszawa Nr. 35.*

Konkursy

„Gruppo Problemistico Italiano“. 1937. a) dwuchodówki, b) trójchodówki, c) samomaty w 2 poz. 10 nagród. Nadsyłać do 30 czerwca 1937. do sekretariatu „Gruppo Problemistico Italiano“ via Crema 7, Mailand, Włochy. Warunki: Każd zadanie na 2 diagramach, z pełnym nazwiskiem i imieniem autora, w każdej grupie najwyżej dwa zadania od autora.

„Die Schwalbe“ Stałe konkursy *kwartalne* na wszelkiego rodzaju zadania. Adres: Dr Ed. Birgfeld, Meissen, Ratsweiberg 6. Niemcy.

„Jas“ 1937. Samomaty w 3 posunięciach. Nadsyłać do 1. X. 1937, na adres R. Svoboda, Praha XIV. Na Jezerze 1. Czechosłowacja.

Odpowiedzi Redakcji

M. Grzęda, Poznań. Zadania jeszcze za słabe do druku, poza tym wielka ilość zbędnych figur. Nie zrażać się pracować dalej. O samomatach dajemy artykuł.

Do wszystkich kompozytorów i rozwiązujących: Prosimy zadania do druku ew. oceny, jak też rozwiązania zadań z każdego numeru przysyłać na osobnych kartkach ew. wkładkach do listu. *S. L.*

I-szy Konkurs rozwiązaniowy

Trafne rozwiązania wszystkich Zadań Nr. 1. nadesłali: Pp. A. Szymański Łańcut, J. Fux Białystok, Por. M. Guzicki Modlin, Prof. M. Wójcik Radziechów, M. Czerniak Aleksandrów Kujaw., S. Warszawski Łódź, A. Pariser Baranowicze, A. Wagner Stanisławów, Z. Marjensztrass Warszawa, Sz. Krellenbaum Puławy, E. Szyma Radom, S. Scheier Kraków, S. Czerniakow Potorek, F. Cieślak Pausików, J. G. Martini Łódź, st. sierż. C. Kopacz Nowy Sącz, S. Pchliński Łódź, J. Stonawski Cieszyn, L. W. Starogard, B. Zając Przemyśl, Prof. I. Król Krzeszowice, S. Holckener W-wa, I. Silberman Łańcut, M. Lipskier Lwów, uzyskując po 22 punktów.

Kl. Sz. „Skoczek” Zimna Woda, D. Diamand Borysław, M. Matyjaśkiewicz, Radom, I. Ratajczak Zimna Woda, M. Skrabski Nowy Sącz, E. Rosencwajg uzyskali po 20 punktów.

J. Dymarski Lwów, A. Różek Lwów, Inż. E. Edelsburg W-wa, po 19 p., B. Blit Kowel 17 p., A Smykowski Radom 15 p., M. Kercela Przemyśl 14 p., L. Letniak 9, p., W. Kowalski Lwów, 7 p., M. Grzęda Poznań 13 p. i Gimn. XII. III-cia kla A. Lwów, 4 punktów.

Rozwiązanie zadań Nr. 1.

Nr. 1. A. Brill 1. Sf2—d1.

Nr. 2. W Garliński 1. Sc2—d4 [gr. 2. Sc6†] Kb6, 2. Hb8† . . . K×d4, 2. Hf2† 2. ∽ Se6†.

Nr. 3 S. Limbach 1. f6—f7,

Nr. 4. C. Mansfield 1. a2—a3.

Nr. 5. K. A! K. Larsen 1. Se8—f6.

Nr. 6. K. A. L. Kubbel 1. Sf3—e5.

Nr. 7. V. Marin 1. Hf1—c1 (gr. 2. e5†) 2. e5† Wac2 2. Sc5 Wdc2 2 H×g5, G×c1 2. c4 S×c3 2. H×c3 Sf3 2. Hh1.

Nr. 8. B. Kurz. 1. Kb6—a7 Kh2 2. H×e5† b6 2. Ha8 d6 2. H×b7, e4 2. Hd4, f4 2. He4, g3 2. Hf3.

Nr. 9. S. Limbach 1. Kc2—b2 Wh8 [Sh4] 2. Sd8, b4 2ł Sa5 h4 2. Sd2.

Turniej Korespondencyjny!

Na ogólne żądanie Czytelników, redakcja „Przeglądu Szachowego“ przystępuje do organizowania I-go Turnieju Korespondencyjnego. Pragnąc umożliwić szerszemu ogółowi szachistów, brania udziału w naszym turnieju koresp. ustalamy wpisowe na kwotę zł. 3. przyczem zostaną przyznane dwie nagrody dla 2 pierwszych miejsc w kwocie I-sza 10 zł., II-ga 5 zł.

Prosimy Szachistów pragnących brać udział w tym turnieju o zgłoszenia omówienie oraz regulamin Turnieju Korespondencyjnego umieścimy w następnym numerze.

WIADOMOŚCI Z KRAJU.

Warszawa. Pokski Zw. Szachowy, urządza w Juracie IV. Turniej Szachowy o mistrzostwo Polski, z udziałem 20-tu uczestników. Zostali zaproszeni przedstawiciele Węgier, Austrii, Czechosłowacji Jugosławii i Łotwy. Kierownikiem Turnieju ustanowiony został Mistrz D. Przepiórka.

Kraków, Staraniem Krakowskiego Tow. Mił. Gry Szachowej im. J. Dominika, został rozegrany w lokalu tegoż Tow. turniej szachowy o mistrz. m. Krakowa na r. 1937. Turniej ten zgromadził najsilniejszych szachistów lokalnych za wyjątkiem Dra Ameisena, Gałuszki i Lipsona, którzy z powodu zajęć zawodowych nie mogli brać udziału.

Pierwsze miejsce uzyskał K. Friedman osiągając 12 pkt. z 13 gier, 2. Scheier 10 p.. 3. Błaszczak 9 p., 4. Abraham $8^1/_2$ p., 5. 6. 7. Mgr. Artamowski, Popiel i Weissberg 8 p. Dalsze miejsca zajęli Dr. Hirsch, Szulc, Weinberg. Weissberg, Górkiewicz, Fitz, i Just z debiutantów wyróżnił się poprawną grą Szulc.

Lwów. Turniej eliminacyjny o mistrzostwo Lwowa po 21 rundzie przedstawia się następująco: Pierwsze miejsce H. Bombach $17^1/_2$ p. 23 gier, po nim kolejno następują: Schönfeld $16^1/_2$ p. na 19 g., Kaufman 16 p. 21 g., Bałłaban $15^1/_2$ p. 20 g., Sulik I. 15 p. 21 g., Mgr. Słobodjan $13^1/_2$ p. 19 g., Brüll 13 p. 21 g., Szarota 13 p. 23 g., Jaszczuk $11^1/_2$ p. 19 g., Weiler $11^1/_2$ p. 20 g., Inż. Pulkrabek $11^1/_2$ p. 21 g., Kaszczuk 11 p. 20 g., Kreiser $10^1/_2$ p. 20 g. Düll 10 p. 20 gier.

Krzeszowice. W Krzeszowicach utworzono w październiku 1936 r. Koło Szachistów jako Sekcja przy T.S.L. Prezesem Koła jest Dyr Mirocki Włodzimierz, sekretarzem p. Florczyk Edward. Koło liczy 18 członków. Zebrania odbywają się tymczasowo raz w tygodniu z powodu trudności lokalowych. W toku jest turniej jednokołowy dla członków. Bliższe szczegóły tego turnieju podamy w następnym numerze.

Nowej placówce szachowej życzymy szybkiego rozwoju.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA

Anglia (Margate). Międzynarodowy Turniej Szachowy w Margate, zakończył się rewelacyjnie I-szą i II-gą nagrodę podzielili między sobą Mistrz Ameryki Reuben Fine z Mistrzem Estonii Pawłem Keresem. W ostatniej rundzie spotkali się Fine i Keres, i partia ich po zaciętej walce zakończyła się na remis. Obaj Mistrzowie zdobyli po 7$^1/_2$ p. na 9 możliwych. Jest to wielki sukces młodego mistrza Estonii który poraz pierwszy wybił się w poważnym turnieju Angielskim zdobywając czołowe miejsce, przed ex-mistrzem świata Aljechinem, III-cią nagrodę uzyskał Aljechin zdobywając 6 p. IV. Czech Foltys zd. 5$^1/_2$ p. V. (Anglia) Milner Barry 5 p. Aleksander i Wera Menschik po 4 p. Thomas 3 p. Bürger 2 i Tylor 1$^1/_2$ p.

Sensacją tego turnieju było zdobycie przez młodego Keresa I. i II. nagrody, oraz 3 przegrane partie do Keresa: Finea, Buergera i ex-mistrza świata Dra A. Aljechina.

Berno. Szachowa Olimpiada Robotnicza ukończona została z wynikiem następującym: W drużynowych rozgrywkach międzypaństwowych I-sze miejsce zdobyła Danja uzyskując 20$^1/_2$ p. II. Czechosłowacja 14 p., III. Szwajcarja 13 p. IV. Francja 22$^1/_2$ p.

W turnieju indywidualnym uzyskali równą ilość punktów Bager (Danja) oraz Thelen (Czechosłowacja) w rozgrywce rozstrzygającej wygrał Bagen uzyskując tytuł mistrza Zw. Robotniczych,

W Turnieju błyskawicznym pierwsze miejsce uzyskał Ader (Czechosłow.).

W konkursie kompozytorskim w którym brało udział 10 Problemistów zostały wyróżnione 2 dwuchodówki, 1 trzychodówka, I-szą nagrodę uzyskał Livanec Czechosłowacja.

Wiedeń. W dorocznym Turnieju Barona Döry o mistrzostwo Wiednia I-szą nagrodę uzyskał Mistrz Prof. Albert Becker zdobywając 12 p. na 14 możliwych, [jeden z najlepszych teoretyków wiedeńskich], II-gą nagrodę uzyskał Dr. Wolfgang Weil 11$^1/_2$ p., młody utalentowany szachista który przegrał jedynie do m. Beckera. III. Podhorzer 9$^1/_2$ p. IV. Spielman.

Leningrad. Mały turniej z udziałem Finea, ukończył się zwycięstwem Mistrza Amerykańskiego, który zdobył 4 p. na 5 możliwych [bez przegranej], II. m. uzyskał Löwenfisch 3 p. III. Rabinowicz 2$^1/_2$ p. IV. i V.. Budo i Rauser po 2 p. VI. Iljin Genewski 1$^1/_2$ p.

Sztokholm. Do międzynarodowego turnieju Pań który odbędzie się w sierpniu, zostały zaproszone po 2 przedstawicielki Norwegii, Austrii, Polski, Szkocji, Szwecji, natomiast po jednej z Ameryki, Belgii, Danii, Anglii, Francji, Holandii, Irlandii, Włoch, Hiszpanii i Czechosłowacji. Razem 20 Pań. Wiadomość tę podajemy na podstawie angielskich pism.

Redaktor odp.: I. Schächter Lwów, Kazimierza W. 3. — Druk. Kupieka, Pasaż Hausmana 5.